

Druhá šance věcí

Povídání o odpadech, recyklaci a malých rozhodnutích, která mají význam

Klíčové body

- Odpadu kolem nás stále přibývá
- Dříve se věci více opravovaly a znovu využívaly
- Třídění odpadu a recyklace mají smysl
- Ne všechno lze recyklovat – důležité je i odpadu předcházet
- Každý člověk může svým chováním něco ovlivnit
- Vztah k šetrnosti můžeme předávat dětem a vnoučatům

Povídání

Když dnes budeme tvořit srdíčka a čtyřlístky z recyklovaného materiálu, možná si uvědomíme jednu zajímavou věc – že i něco, co by jinak skončilo v koši, může dostat nový život a přinést radost.

Dříve bylo běžné věci opravovat, schovávat a znovu používat. Sklenice se vymývaly, sáčky usušily na šňůře, oblečení přešívalo a téměř nic se zbytečně nevyhazovalo. Možná to tehdy nazývalo „ekologií“ nebo „udržitelností“, ale mnoho lidí žilo přirozeně úsporněji a šetrněji než dnes.

Dnes každý člověk v České republice vyprodukuje průměrně přes půl tuny komunálního odpadu ročně. A toto číslo dlouhodobě roste. Přibývá obalů, jednorázových výrobků i věcí, které používáme jen krátce. Často máme doma více věcí než dříve, ale zároveň je rychleji měníme a vyhazujeme.

Přitom odpad nekončí jen „někde pryč“. Část se podaří vytřídit a recyklovat, část skončí na skládkách a část ve spalovnách. I spalovny mají dnes v odpadovém hospodářství své místo – dokážou využít odpad k výrobě tepla a energie. Ale ani to není ideální řešení. Nejlepší odpad je totiž ten, který vůbec nevznikne.

Právě proto má smysl přemýšlet nad tím, co kupujeme, co opravdu potřebujeme a co lze ještě využít jinak. Recyklace je důležitá, ale ještě důležitější je věci používat déle, opravovat je nebo jim dát nový účel.

Možná právě dnešní tvoření je malou připomínkou toho, že krása nemusí vznikat jen z nových věcí. I obyčejný materiál, který by jinak skončil v odpadu, se může proměnit v něco hezkého a smysluplného. A možná je v tom i určitá inspirace pro dnešní dobu. Nemusíme zachránit celý svět velkými činy. Ale můžeme začít drobnostmi – více třídit, méně plýtvat, používat věci déle a mluvit o tom i s dětmi nebo vnoučaty.

Protože právě každodenní návyky se často předávají dál více než velká slova.

Otázky k zamyšlení a diskusi

- Co se doma dříve běžně opravovalo nebo používalo opakovaně?
- Máte pocit, že dnes vyhazujeme více věcí než dříve?
- Co doma třídíte nejčastěji?
- Překvapilo vás někdy, kolik odpadu člověk vyprodukuje?
- Co myslíte, že je lepší – recyklovat, nebo odpadu předcházet?
- Co bychom mohli naučit děti a vnoučata o šetrnosti a vztahu k věcem?

Závěrečná myšlenka

Možná si dnes při pohledu na své vyrobené srdíčko nebo čtyřlístek můžeme připomenout, že i malé a zdánlivě obyčejné věci mohou mít hodnotu. A že způsob, jakým zacházíme s věcmi kolem sebe, vypovídá i o našem vztahu k přírodě, k budoucnosti a možná i k sobě navzájem.

Inspirace stylem dle předloženého textu